

4 dec 2007

THUISKOMEN

Tekst en muziek: Herman van Loenhout

Am G
Ik zie wat je nu bent en wie je misschien zou kunnen worden

Am E
Als de ogen van je kinderdromen weer opengaan

Am G
En daar is de maan en de inktzwarte kosmos

Am C
En de nietige mens voelt de tranen wellen

D G
Hij kan de sterrennevels verstaan

C F C
Oh mens wat hou ik van je, je bent tot zoveel meer in staat

F G
Dan je nu kunt geloven, al het goede stijgt naar boven

C A D
Je voelt het langzaam over je komen, laat je nu maar gaan

F G
Op de wind en stel geen vragen meer

D F C
Want als de vragen sterven ben je pas thuis

G
En thuiskomen doe je toch telkens weer

D F C D G
Met de stilte als enig geruis om je heen

Ben je al eens zo ver weggegaan dat je je hart kon horen bonken
Op het ritme van de adem die het leven geeft
Besefte je toen ook dat het in een vloek en een zucht voorbij is
Want tussen hoop en herinnering bloeit het geluk, jij bent het die nu leeft

Oh mens wat hou ik van je (etc.)

Luister jij nog steeds mijn vriend
Dringt het tot jou door vriendinnetje
Dat we een paradijs bewonen dat zijn weerga in lichtjaren niet kent
Op het moment dat jij en ik het zullen mogen begrijpen
En omdat ik eens een glimp heb opgevangen
Zeg ik je nu met klem

Oh mens wat hou ik van je (etc.)

-0-0-0-0-0-0-0-0-